

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 316: Bát Địa Chứng Vô Sanh Pháp Nhẫn. Pháp Vô Sanh, Chính Là Chân Như Thực Tướng. Nhẫn Là Ý Nghĩa Thông Đạt Không Chướng Ngại, Không Thối Chuyển. Tức Là Lý Và Trí Hợp Nhất, Ấn Chứng Gìn Giữ Sự Chấp Nhận Đó

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 025)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Bát Địa chứng Vô Sanh Pháp Nhẫn. Vô Sanh Pháp, tức thị Chân Như Thực Tướng. Nhẫn thị thông đạt vô ngại bất thoái chi ý. Tức Lý Trí tương minh, nhẫn khả ấn trì dã.】

(Dịch nghĩa: Bát Địa chứng Vô Sanh Pháp Nhẫn. Pháp Vô Sanh, chính là Chân Như Thực Tướng. Nhẫn là ý nghĩa thông đạt không chướng ngại, không thoái chuyển. Tức là Lý và Trí hợp nhất, ấn chứng gìn giữ sự chấp nhận đó.)

Chỗ này giới thiệu với quý vị một danh từ, danh từ này chúng ta sẽ thường xuyên gặp trong Phật pháp, đó là “Vô Sanh Pháp Nhẫn”. Trong bài kệ Hồi hướng của Tịnh Tông cũng có, chúng ta cũng thường hay niệm đến. Thế nào gọi là Vô Sanh Pháp Nhẫn?

Trên “Kinh Nhân Vương” nói với chúng ta, chứng Vô Sanh Pháp Nhẫn, ở quả vị Bồ Tát có ba giai đoạn: Thất Địa, Bát Địa và Cửu Địa. Bồ Tát ở ba ngôi vị này chứng được gọi là Vô Sanh Pháp Nhẫn. Thất Địa là hạ phẩm, Bát Địa là trung phẩm, Cửu Địa là thượng phẩm; lấy bậc ở giữa, nên nói Bồ Tát Bát Địa chứng Vô Sanh Pháp Nhẫn.

Chữ “Pháp” là chỉ tất cả các pháp, không những là pháp xuất thế gian, mà cũng bao gồm tất cả pháp thế gian; Y báo và Chánh báo trang nghiêm trong mười pháp giới đều nằm trọn trong một chữ này.

Chữ “Vô Sanh” là không sanh, tất cả các pháp đều không sanh. Pháp đã là không sanh, thì đương nhiên cũng không diệt, tất cả các pháp đều là bất sanh bất

diệt. Nếu bạn có thể chứng minh, chứng thực được điều này, thì bạn đắc Vô Sanh Pháp Nhãn.

Chúng ta nhìn tất cả các pháp đều thấy có sanh diệt: con người có sanh - lão - bệnh - tử; thực vật có sanh - trụ - dị - diệt; khoáng vật có thành - trụ - hoại - không, thấy đều là có sanh có diệt. Đến ngày nào đó bạn có thể nhìn thấy tất cả các pháp đều không sanh không diệt, thì xin chúc mừng bạn, bạn đã chứng đắc Bồ Tát Bát Địa; trên thực tế thì Thất Địa đã chứng đắc rồi, Bồ Tát Thất Địa liền đã chứng đắc. Nếu như vẫn còn thấy tất cả pháp có sanh diệt, thì dầu là Bồ Tát, cũng chưa đến được Thất Địa, cũng chẳng phải là Đại Bồ Tát, mà là Tiểu Bồ Tát, đây là cách nói theo nghĩa hẹp.

Nếu nói theo nghĩa rộng, nghĩa là nói lỏng tiêu chuẩn ra một chút, đừng hạn chế nghiêm ngặt như vậy, vì Thất Địa, Bát Địa, Cửu Địa là rất nghiêm ngặt. Nếu nói nói lỏng ra, thì Bồ Tát Sơ Trụ của Viên Giáo cũng đã chứng đắc. Bồ Tát Viên Giáo Sơ Trụ, chúng ta gọi là “phá một phẩm vô minh, chứng một phần Pháp thân”, Ngài cũng nhìn thấy tất cả các pháp bất sanh bất diệt, nhưng không nhìn thấy rõ ràng, rốt ráo như Bồ Tát Bát Địa. Đây là cái thấy không bằng Bát Địa, nhưng Ngài thật sự đã nhìn thấy tất cả pháp bất sanh bất diệt. Đây là nói theo nghĩa rộng, phạm vi nói lỏng một chút thì Sơ Trụ Viên Giáo liền chứng đắc.

Cảnh giới này chính là Thực tướng. Thực tướng là sự thật chân tướng. “Kinh Hoa Nghiêm”, “Kinh Pháp Hoa”, “Kinh Lăng Nghiêm” đều giảng về sự thật này. Quý vị đối với những bộ đại kinh đại luận này, không những cần phải có nền tảng tương đối, mà còn phải có công phu tu trì tương đối dựa trên các bộ kinh luận đó, thì đối với việc này, dầu cho chưa chứng đắc, nhưng trên lý luận bạn sẽ đồng ý, xác thực là giảng rất thông suốt. Tất cả các pháp xưa nay vốn chưa từng sanh, đây là Chân Như Thực Tướng.

Chữ “Nhãn” (trong Vô Sanh Pháp Nhãn), chữ này có nghĩa là đồng ý. Phật nói tất cả pháp bất sanh bất diệt, tôi gật đầu đồng ý. Vì sao đồng ý? Vì bạn đã nhìn thấy rồi, quả thật là bất sanh bất diệt, Phật không nói lời giả dối, cho nên chữ này có nghĩa là nhận khả (chấp nhận), có nghĩa là đồng ý.

“Thị thông đạt vô ngại bất thoái chi ý” (Là ý nghĩa thông đạt không chướng ngại, không thoái chuyển). Ngài đối với sự việc này đã thông đạt, thấu suốt. “Thôi” là thôi thất, là mất đi cái ý niệm thừa nhận của bạn. Nghĩa là bây giờ tôi đồng ý, nhưng qua một thời gian nữa, nghĩ lại thấy không đúng, tôi

không thể đồng ý nữa, đó gọi là thối tâm; cái này là bất thoái (không lui sụt). Nguyên nhân của sự bất thoái là do Ngài thật sự đã thấu rõ, thật sự đã hiểu mình bạch, nên Ngài mới có thể không thối chuyển.

“Lý Trí tương minh”, Lý là sở chứng (cái được chứng), Trí là năng chứng (cái để chứng). Lý là cái Lý của Thực tướng, Trí là cái Trí của Thực tướng. “Minh” chính là hợp nhất, Lý và Trí là một không phải hai, đây chính là chứng. Đến lúc này mới thật sự giác ngộ triệt để, Phật pháp là pháp bất nhị, pháp bất nhị chính là nhất pháp (một pháp).

Trên “Kinh Hoa Nghiêm” nói: “Một tức là nhiều, nhiều tức là một”. Nhiều chính là vạn pháp, vô lượng vô biên pháp chính là một pháp. Thật sự mà nói, tám chữ “Một tức là nhiều, nhiều tức là một” giảng trong Kinh Hoa Nghiêm rất khó thể hội, nhưng nếu nhập được Vô Sanh Pháp Nhãn thì sẽ hiểu được, lúc đó là thật sự minh bạch.

“Nhẫn khả ấn trì”, nhẫn khả là đồng ý, ấn là ấn chứng, chứng minh, trì là gìn giữ, chính là ý nghĩa không thối chuyển. Đối với cách nói này của Phật, vĩnh viễn thừa nhận, sẽ không bao giờ có sự thay đổi.